

Fricz Tamás - Még fáj, fáj, fáj minden (nem csók, hanem) Bajnai

2013 november 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Bajnai Gordon bejelentette, hogy egy év múlva ismét miniszterelnök lesz. És azt is, hogy akkor nem lesz Kánaán. És hogy fájni fog. Bajnai nem fájni fog – már most fáj.

Bajnai Gordon négy évvel ezelőtt, amikor az állampolgárok megkérdezése nélkül – tehát a demokráciát megkerülve – miniszterelnök lett, pontosan ugyanazt mondta, mint most, négy évvel később: [fájni fog](#).

Fájó, hogy Bajnai Gordon úgy beszél, mint egy gépezet: időszakoktól, körülményektől függetlenül csak az jön ki belőle, hogy ami következik, az fájni fáj. Az embernek óhatatlanul az az érzése támad, hogy – akárcsak Bokros Lajos – leginkább Mórickerára hasonlít, akinek mindenről ugyanaz jut az eszébe. Vagyis ha éppen miniszterelnöknek készül, akkor automatikusan így szól: ez most fájni fog.

Unalmas ez már, Bajnai úr.

Persze érdekes ember Bajnai Gordon, mert sohasem akar lenni miniszterelnök, hanem felkéri rá. 2009-ben, miután a szocialisták és a szabad demokraták lényegében mindent tönkretettek ebben az országban, amit lehetett, kerestek egy balekot, aki elviszi a balhét, és zokszó nélkül, érzelemmentes hentes és mészáros módjára egy év alatt elvégzi a legbrutálisabb megszorításokat.

Igaz, az első felkérésre még nemet mondott, de miután a Nagy Miniszterelnök-kereső – amelynek a végén még Gyuszi bácsi, a házmester sem vállalta a nemes feladatot – csúfos kudarcot vallott, Bajnai megértette az időközszavát: az országnak rá van szüksége. Nos, Bajnai jött, és ez valóban fáj.

És tessék, a történelem ismétli önmagát: eltelt négy év, s Bajnai megint itt van, megint jő és megint kopogtat. S ami a legszebb benne: ismét felkérték. Ezúttal azonban nem Gyurcsány és társai, hanem akik mögöttük állnak: az amerikai demokraták, Clinton asszony, Soros úr, Charles Gati, fontos és lényeges befektetői és pénzügyi körök, amelyek együtt és közösen vallják: Magyarországnak ismét olyan „gazdaságpolitika” kell, amely fájni fog.

De hát szükség van Bajnaira – hiszen Gyurcsányt most egy ideig jegelni kell –, hiszen a „befektetői köröknek” és a kezükben tartott bábszerű amerikai politikusoknak az a határozott véleményük, hogy Orbán Viktorral Magyarország elbitangolt a nyájtól a nemzeti szuverenitás mocskába, ahonnan gyorsan vissza kell hozni a helyes és egyetlen útra.

Márpedig Bajnai igyekszik megfelelni a megbízóinak. Tudja jól, hogy az üzleti pozíciói csak addig maradnak töretlenek és makulátlanok, amíg a bankok, a multik és a neoliberális „gondolkodók” által imádalom-szerűen ismétlődő mantra, a megszorítások mantrája érvényesül hazánkban. Tudja jól, hogy ennek kell megfelelnie, különben leveszik róla a kezüket. Úgyhogy nem tehet mást: ha éppen felkéri, akkor mint egy elakadt hanglemez, hajtogatja: fájni fog.

És tényleg: már a Hajdú-Bétnek beszállító libatenyésztőknek is fáj. Csak Bajnainak nem fáj semmi. Mert ? az érzelemmentes, hűvös, racionális és liberális „szakember”. Ha ? beszél, mindenkinek el kell ájulnia a félelmetes és megkérdőjelezhetetlen – a világ vezetői által támogatott – szakmai kompetenciájától.

Pusztán egyetlen baj(nai) van: éppen ez, a négyévenkénti, helyzet?l és körülményekt?l független „fájni fog”-szolozsmázás mutatja meg a legárukodóbban, hogy Bajnai esetén nem szakértelemr?l és mély, alapos elemzésr?l van szó, hanem a neoliberais ideológia id?t?l és tért?l független, enigmatikus erej? kisugárzásáról. Arról az ideológiáról, amely szerencsére már az egész világon recsegni-ropogni kezdett, ám globális körök még igyekeznek mesterségesen életben tartani.

Bizony, Bajnait még Lenin is megdorgálná, aki még a „konkrét helyzet konkrét elemzése” elvét vallotta.

Bajnai azonban képtelen arra, hogy különbséget tegyen a 2009-es és a 2013. novemberi helyzet között. Akkor ugyanis éppen ?k, szocik és liberálisok nyakig eladóították és cs?dközeli helyzetbe juttatták az országot, miközben a felvett, hatalmas mérték? hitelek sz?rén-szálán elt?ntek. Minden makrogazdasági mutatónk a mélyponton volt, Magyarország a régióban éllovasból sereghajtó lett. S ekkor jött szinte már-már természetesen a Bajnai-féle „fájni fog”, amely arról szólt, hogy az általuk elkótyavetyélt kölcsönöket a lakossággal fizettették vissza.

Most viszont, hála az Orbán-kormány paradigmaticusan más, ember-, és nem pénzcentrikus gazdaságfilozófiájának, kimáasztunk a gödörb?l, és egyik napról a másikra igen biztató makrogazdasági adatokról kapunk hírt. A kormányzati gazdaságpolitika tehát úgy m?ködik, hogy közben „nem fáj”.

És akkor el?jön ismét Bajnai, és az ökör következetességével bánatosan azt búgja: fájni fog.

Bajnai úr! Nem kell ám minden feladatot elvállalni, f?leg ha az embernek mindig kívülr?l súgják, hogy mit kell mondania.

És bele lehet tör?dni a vereségbe, amely az országnak bizonyosan nem fog fájni.

Fricz Tamás - mno.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló